

מ"ת 27047/01/21 - מדינת ישראל נגד محمد חמד

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט מרים ליפשיץ-פריבס

מ"ת 21-01-27047 ישראל נ' חמד
ה המבקש מדינת ישראל
נגד محمد חמד
המשיב **החלטה**

- לפני בקשה להארכת תוקף התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטה מיום 7.1.2021 לשחרור המשיב לחופת מעצר, במעצר בית מלא בירושלים, עד תום ההליכים המשפטיים נגד המשיב.

- בהחלטה מיום 7.1.2021 (להלן: "ההחלטה") הורה בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט א' סילברמן) על שחררו של המשיב למעצר בבית חינוך בירושלים בפיקוח מלא של מפקח שאושר על ידו; העמדת בטוחות כספיות - בהפקדה בסך של 10,000 ₪ וחתיימה של שני ערבים עלUberות עצמית בסך של 50,000 ₪ כל אחד. עוד נאסר על המשיב, ליזור קשר עם מי מיתר המעורבים בפרשיה המיוחסת לו בכתב האישום.

כתב האישום:

- כתב אישום הוגש לבית משפט זה נגד המשיב ושני נאים אחרים. למשיב, מיוחסת עבירה של סחיטה באזומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק"), בצוותא עם הנאים האחרים. האישום الآخر, מייחס לו עבירה לפי סעיף 413. לחוק, בקבלת רכב גנוב מידיו מעורב אחר שהביאו אליו.

- כתב האישום מגולל את השתלשות האירועים, בגיןה משוכנת פסגת זאב של רכב, מסוג מאזדה 6, שצבעו שחזור, שבבעלות המתلون (להלן: "הרכב"). בגיןה, נעשתה ע"י נאשם 1 (להלן: "מוועד"), אחיו המשיב, באמצעות מפתח שנאשם 2 (להלן: "באסל") מסר למועמד. הלה, העביר את הרכב למchner פליטים קלנדייה, יחד עם שני אחרים. הרכב, נמסר למשיב, שנאמר בכתב האישום כי כינויו "קייטו".

- על פי כתב האישום, בחיפוי המתلون אחר הרכב הגיע למתחמים, שפנו לבאסל ליבור או ידוע לו על מקום הימצאותו. באסל הודיע למשיב ולמוועד על חיפוי המתلون אחר הרכב. השניים, הנקו את באסל להודיע למתلون, כי אם תנאי להחזרת הרכב לידי, בתשלום לנאים בסך של 20,000 ₪. עוד אמרו לבאסל, שיש לידע את המתلون על ידעתם שהרכב ללא כסוי ביטוח. באסל מילא אחר ההנחיות ובסופה של שעה ומתן שנות בין המתואים והמתلون, שילם המתلون סך של 17,000 ₪. משך, הוסף הרכב למחסום קלנדייה ע"י מוועד ובאסל (ושני אחרים) והוחזר למתلون ע"י אחד מהם, בהיותו רעל פנים. למשיב שולם סך של 1,000 ₪ מכיספי הכופר (כהגדתו בכתב האישום). בכך, היה משום

ביצוע של עבירה של סחיטה באוימים, בצוותא.

טענות הצדדים:

5. המבוקשת טוענת כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת כתוב האישום וקמה עילת מעצר של מסוכנות בעבירות המיוחסoted למשיב בפרט, עבירת הסחיטה באוימים ונוכח עברו הפלילי המכובד.

במסגרת הדיון הוסיף ב"כ המבוקשת וטען, כי קיים גם חשש להימלטות המשיב והחקירה, בעניין מעורבים אחרים שטרם נעצרו, ברת שיבוש.

לפיכך ובהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות-אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") ביקש כי אורה על הארצת תנאי השחרור שנקבעו בהחלטה, עד תום ההליכים המשפטיים.

6. ב"כ המשיב, חלק על קיומן של ראיות לכואורה. לחלוין טען, להיותן ברף ראוי נמור. לדבריו, המשיב לא ידע כלל על היות הרכב גנוב ולא היה מעורב באופן כלשהו בדרישת ' קופר' מהמתלונן. הוא, לא ניהל כל משא ומתן, לא פגש במטלונן ולא קיבל ממנו דבר. אין גם כל טענה למעורבותו בהעברת הרכב לידי למטלונן.

7. השיחות, שנקלטו במסגרת האזנות סתר עליהן נסמכתה המבוקשת בראיות הלכאוריוט, לא נתמכנו בחווית דעת של מומחה לזיהוי קולו של המשיב. כל שהוגש אינו אלא מזכיר בדבר זיהוי הקול, שאין לתת לו משקל כלשהו.

עם זאת, המשיב לא חולק על היות הרכב גנוב (על הגניבה ראו: תע"צ (סמן 2) בנוגע למעבר הרכב במנהרת נעמי שמר במועד הגניבה והודעות המטלונן (סמן 2-1)).

8. לעניין תנאי השחרור טען המשיב, כי אין להאריך את מעצר הבית עד תום ההליכים המשפטיים כי אם, להורות על שחררו לביתו בכפר עקב. יכול, שהשחרור יותנה בהפקדה נוספת בסך של 5,000 ₪ לסכום שהופקד ולערבות צדי ג' בסך של 100,000 ₪ שהועמדה כבר.

הADB מבקשת התנגדה לשחרור המשיב לתחומי הרשות'פ שלא יהיה בו כדי לאין את עלות המעצר ולא יהיה בידה להבטיח קיום תנאי השחרור.

ראיות לכואורה:

9. חומר החקירה שהוגש לעוני, כולל האזנות סתר ממועד אירוע הגניבה ביום 17.11.2020 (להלן: "מועד הגניבה"). בינהן, שיחות של המשיב בכניםו קיטו, עם מועד ובاسل ו/או מי מהם, ועם אחרים.

10. האדיabo שrif, אמר בחקירהתו כי המשיב מכונה קיטו ואחיו, הוא מועadc (שורות 152-122 בהודעה 19).

אבו שריף גם זיהה את מועד ואת המשיב,��יוו, בהיכנסם לחדר החקירה (שורות 136-137 ו-153). ידוע לומר על עיסוקו של המשיב, בשטיפת רכבים וגז (שורות 147-145).

מוחמד שאהין (בהודעה סומנה 18) זיהה בחקירה את קולו של המשיב בשיחה שהושמעה לו מהازנת סתר (שיחה 8033 משעה 11:32 במועד הגנבה. השיחה, התנהלה בין ובין המשיב, מכוון - בדבריו, המתגורר בקילנדייר או בכפר עקב ומכוונה "קיטו". תוכנה של אותה בנגע לרכב מאודה שחורה, שאהין הביא עם אחר (שורות 77-85).

שיחה אחרת מהازנת סתר (שיחה 8055) שהושמעה לשאהין, הוא זיהה את קולו ואישר כי כינויו הוא "אוזו" (shoreה 193). כמו כן, הוא זיהה את קולו של קיטו ואישר כי אכן שוחחו זה עם זה (shoreה 130-126 ו-238-160 בהודעה 18). שאהין גם זיהה את קיטו בתמונה שהוצאה לו במסגרת חקירתו (shoreה 238 בהודעה).

לאור האמור, בעניין זיהוי קולו של המשיב ע"י מעורבים אחרים שאישרו את דבר קיום השיחות עמו מהازנות סתר שהציגו המבקרת ואישרו דבר כינויו כ"קיטו" כמוזכר גם בהازנות הסתר הגעתית למסקנה כי זיהוה לכואורה קולו של המשיב בהازנות הסתר, אשר לתוכנן - אדרש להלן.

אוסיף, כי עתי למסקנה כי זיהוה לכואורה קולו של המשיב בשיחות מהازנות הסתר. כמו כן, ניתן אישור ממחלתת הפקת שמע (סמן מז) על זיהוי קולו של המשיב בהازנות הסתר בהשוואה לקולו בחקירה. אמנם, לא הוגשה חוות דעת של מומחה אך אין להידרש במסגרת ההחלטה, לשאלת משקל האישור שניתן, ע"י מי שלכאורה מiomן בכר (ראו: ת"פ 4433/09/12 מדינת ישראל נ' יעקב גראד ואח' (7.09.2017)) להלן: **"פרשת גראד"**.

.12 בחנתי את תוכנן של השיחות מהازנות סתר ואת חומרו החקירה האחרים.

הazelנות הסתר, הן משיחות שהתקיימו במועד גניבת הרכב. רכב, מסוג מאודה 6 וצבעו שחור, אשר נגנב מפסגת זאב בסמוך לשעה 00:05 (shoreות 2-3 ו-17 בהודעת המתלונן (סומנה 1)). ברכב, מותקנים ג'נטים ונקרו פרים 6 (הודעת המתלונן (סומנה 4) shoreות 38-37).

בחazelנות הסתר של שיחה בין המשיב - קיטו עם אחר - טרי, משעה 06:25 ממועד הגניבה (שיחה 8024) אומר טרי: **"הכנסתי לך 6 פרים אוחי"**, והוסיף, כי השאיר אותו ליד הבית של סבא של קיטו. בمعנה לשאלת המשיב אמר טרי כי הרכבת, הובא מהפסגה (shoreות 4-8 ו-16).

.13 סמיכות הזמן, מהשעה בה נגנב הרכבת ועד העברתו למבחן הפליטים, בחלוף כשעה וחצי, זיהוי הרכבת בשיחה עם קיטו 6 פרים ובהאו, להבדיל מכך, מהפסגה (כהודעת המתלונן על גניבתו מפסגת זאב), יש בהם ממשום ראיות לכואורה לעניין החזקת הרכבת, בידיעת המשיב להיותו גנוב. כך גם עולה, משיחה של המשיב עם רגאי, בשעת צהרים במועד הגניבה. שם, שאל המשיב אם רגאי ראה **"מה**

שהביאו בבוקר ורגאיי מшиб: "ה-6?". קיתו מוסף "עליה יש קצת עבודה" (שicha 8044, שורות 41-46), מה שמעיד על החזקה לכואורה של המשיב ברכב הגנוב והוא, זה שידאג לבצע בו את הטיפול הנדרש. בדומה לכך מצינו בשicha 8033 בין המשיב ל'אווז'. אוזו, מספר למשיב על גניבת רכב וקיתו מצדיו, מספר לאוזו על גניבת רכב 6 פרימיום, שנמצא כתע בקלנדיה (shoreot 30-32) שקייטו מספר שכבר ייקן אותו (שicha 8039, עמ' 2).

14. לאור כל האמור אני קובעת כי קיימות ראיות לכואורה לעניין האישום של החזקת רכב גנוב בידי המשיב.

15. בוחנתי את חומר החקירה בנוגע לאיושם השני, של סחיטה באוימים.

משיחות של המשיב עם באסל עולה לכואורה, כי הגיע לדייעתם דבר החיפוש אחר הרכב על ידי המתלון. באסל, מורה למשיב שלא לגנות לאף אחד כי הוא מחזיק ברכב והם דנים ביניהם, אם לבקש 15 או שמא "זה הרבה" עברו הרכב (עמ' 1 בשicha 8039).

בסמוך לאחר אותה שיחה, מתקיימת שיחה נוספת (2880) משעה 15:35 ביום הגניבה, בין באסל, מועthead וקיתו.שוב, באסל אסור על השניים, למספר לאף אחד על הרכב. הוא מספר, שהתקשרו אליו לברר אם "נכנסו מאזdot 3, 6 או שהוא" (עמ' 2). מהשיחה עולה כי המשיב, ערך לכך שעשו שלרכב אין ביטוח בתקוף (עמ' 3) ובהמשך כבר ידוע לו היטב כי הרכב "על שמו של משה יהודי ואין לו ביטוח לsicom" (shoreot 109 ו-131 בשicha 2880). הם מדברים ביניהם, בעניין גובה הקופר שיידרש להחזרת הרכב. המשיב (ואהוי) אמרו "שלא יורדים מעל ה-20,000 יפה" (עמ' 5) ואם לא כן, הרכב לא יוחזר (עמ' 6-8). בנסיבות אלו ובהיעדר ביטוח לרכב, הם ימינו עד שהבעליים יגיעו "יתחנן על המازדה" (shoreot 137 ו-155).

בסוף יום במועד הגניבה (כעולה לכואורה משicha 8059) מועthead מודיע לקיתו כי "הבן אדם משלם 17 עכשו". קיתו, נותן לו הוראות כמה כספים לשלם לבאסל וכמה לקיתו שהheid על עצמו בשיחה כי הוא "לחוץ לכסף" (עוד ראו: שיחה 2885 שורה 57; מזכיר (סומן 7) לממצאי מחת"ק ממכתיר של מועthead ואבו שריף, סעיף י"ב, בעניין הקופר). על הקופר וסכומו, מצינו גם בהודעת המתלון (סומנה 4, עמ' 1) באופן המתישב עם השיחות בהזנות הסתר. לדברי המתלון, ו, תחילתה נידרש לשלם 20,000 לך ולאחר מכן הוסכם על סך של 17,000 לך (להלן: "הкопר"). הקופר, שולם בשעת צהרים במועד הגניבה בידיעה של המתלון והמשיב, שהרכב נעדר ביטוח מקייף.

16. כל האמור מביא למסקנה כי הונחה תשתיית ראייתית לכואורת לדרישת קופר על ידי המשיב מבעל הרכב בתנאי, להחזרת הרכב לידיו. המשיב, היה בין יוזמי הדרישה לתשלום הקופר, בצוותא עם האחרים, להעברת הכספי מהמתלון עבור החזרת הרכב הגנוב. מהזנות הסתר עולה כי הבהיר היטב ע"י המשיב ויתר הנאשמים, כי יש להודיע ל"יהודים" שלא קיבל את הרכב, אם לא ישלם את הקופר.

בקיצור, יש משום קיום לכואורה של היסוד הנפשי והעובדתי של עבירות הסחיטה באוימים, בהתאם לסעיף 428

סיפה לחוק העונשין (ראו: **פרשת גראד**; ע"פ 640/15 **אלקריאו נ' מדינת ישראל** (24.8.2015); ת"פ 09-07-2013 **מדינת ישראל נ' פאדי נפעה** (23.7.2009); ות"פ 09-04-2014 **מדינת ישראל נ' פאדי נפעה** (20.04.2012)).

17. לאחר שקבעתי כי קיימות ראיות לכואורה לביצוע העבירות המיויחסות למשיב בכתב האישום, מבלי שادرש לצורך החלטתי לשאלת משקלן או מהימנותן, כי אם לפוטנציאלי הראייתי להרשעתו לאחר עיבודן במסגרת ההליך העיקרי (בש"פ 2201/15 **זnid נ' מדינת ישראל** (5.5.15); בש"פ 09/09/10349 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.10))), יש להידרש לשאלת קיומה של עילית מעצר.

UILIT MIZRAH:

18. עבירה של סחיטה באוימים, מקימה מסוכנות. בפרט, נוכח ביצועה בצוותא עם הנאים האחרים, בתכנון מראש המהלים ובתחום רב. זאת, לאחר שקדמה אותה עבירה החזקה של הרכב הגנוב בידי המשיב לכואורה.

19. על בית המשפט, להתחשב ביחס הכוחות בין עוצמת עילית המעצר - עוצמת הראיות - וטيبة של חלופת המעצר (בש"פ 6722/15 **ניגם נ' מדינת ישראל** (26.10.15)).

בעניינינו: עוצמת הראיות גבוהה; בעבירה של הסחיטה באוימים טמונה מסוכנות לפי טיבה ונוכח אופן ביצועה. זאת בនוסף ומעבר לעברו הפלילי של המשיב, המבאים למסקנה, כי אין לאין את המסוכנות, בהימצאות המשיב כבקשו במקום מגורי, בתחום הרשות. מקום, ממנו עלה בידו לבצע לכואורה את העבירות, בצוותא עם יתר הנאים ועם אחרים שטרם אותו.

20. לפיקר, אני מורה על הארצת תנאי השחרור כמובא בהחלטה, עד תום ההליכים המשפטיים.

בטרם חתימה אוסיף, ככל והמשיב יבקש להיות בחלופה אחרת בתחום ישראל, תידן בבקשתו.

ניתנה היום, ו' שבט תשפ"א, 19 בינואר 2021, בהעדך הצדדים.

חתימה